

Arrest

nr. 351 163 van 5 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van “*onbepaalde nationaliteit en van Palestijnse origine*” te zijn, op 13 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U, A.A.R.J., bent van Arabische origine, heeft de Palestijnse nationaliteit en u bent moslima. U bent geboren op [...] 2003 te Shuyayia, Gazastrook. U studeerde in Gaza twee jaar aan de universiteit voor interieurarchitect, u rondde uw studie niet af. U leerde Engels op de universiteit.

U verliet Gaza op 26 september 2023 en u reisde met een Turks visum via Egypte naar Turkije. Initieel was het uw intentie om u in Turkije te vestigen, maar kennissen adviseerden u verder te reizen naar Europa en daar uw studies verder te zetten. Na tien dagen in Turkije reisde u illegaal verder naar Griekenland, waar u op 6 oktober 2023 aankwam in Mytilini. Op 29 oktober 2023 verkreeg u vervolgens de vluchtelingenstatus in Griekenland. Uw vluchtelingenpaspoort is geldig van 27 december 2023 tot 26 december 2028, u verkreeg uw paspoort op 19 januari 2024. Vervolgens verliet u Griekenland op 9 februari 2024 en reisde u af naar België.

Op de dag van uw aankomst in België bent u religieus getrouwd met H.J.F.A. (CGVS: [...]). De procedure om uw huwelijk te legaliseren heeft u opgestart. Uw man verkreeg op 21 december 2023 in België de vluchtelingenstatus. Jullie kregen samen een dochter, S.A., geboren op 3 december 2024. Zij heeft in België een geldige verblijfstitel tot 12 juni 2028.

U kan niet terugkeren naar Griekenland omdat u hier getrouwd bent en een dochter hebt. Bovendien heeft u geen woning in Griekenland, zal u niet verder studeren, niet werken en de taal niet leren.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende originele documenten voor: uw huwelijksakte, oranje kaart, een attest van gezinssamenstelling, de geboorteakte van uw dochter, de Belgische verblijfstitel van uw dochter. Ook legde u kopieën voor van uw Griekse verblijfsvergunning en vluchtelingenpaspoort, alsook van uw Palestijnse paspoort en identiteitskaart.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie document 1 in de groene map van uw administratief dossier), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (zie Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 25 augustus 2025 [CGVS], p. 6-7).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg 66k dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat 66k de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel

overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermog te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP_.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op <https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece> en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA

d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit de elementen beschikbaar in uw dossier blijkt dat u in Griekenland beschikte over een verblijfsvergunning (ADET) geldig van 29 oktober 2023 tot en met 28 oktober 2026 en een vluchtelingenpaspoort geldig van 27 december 2023 tot en met 26 december 2028 (zie document 1 groene map).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en onderwijs (CGVS, p. 8), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

1. Griekenland als tussenstop

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat u (relatief) korte tijd na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. Deze indruk wordt bevestigd door uw verklaring dat u niet de intentie had om zich in Griekenland te vestigen (CGVS, p. 9). U stelde enerzijds dat u op reis moest gaan om uw man te volgen, anderzijds kwam u naar België om verder te studeren en te werken (CGVS, p. 9). Tevens herhaalde u dat het niet uw plan was om in Griekenland te blijven, waardoor u ook geen interesse had in het verkrijgen van uw sociale zekerheidsnummer (AMKA) en fiscaal registratienummer (AFM) (CGVS, p. 9). Na drie maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleven te hebben, reisde u per vliegtuig naar België (CGVS, p. 7; zie Verklaring DVZ d.d. 18.9.2024, vraag 33). Dit betreft aldus een zeer kortstondig verblijf op basis waarvan het voor u niet mogelijk is om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en onderwijs in Griekenland.

2. Zelfredzaamheid

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u geen kwetsbaarheden hebt. Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Zo studeerde u in Gaza aan de universiteit en spreekt u Engels (CGVS, p. 4-5). Tevens regelde u zelf uw uitreis in Gaza, wat onder andere uw paspoort, Turks visum en de reis naar Turkije betreft (CGVS, p. 6). Ook was u in staat om steeds in onderdak te voorzien, zoals uw verblijf in een hotel in Turkije (CGVS, p. 6) en in de woning van een Pakistaanse man in Griekenland (zie infra). Daarnaast bent u zeer sociaalvaardig, u legde eenvoudig nieuwe contacten met andere asielzoekers in Griekenland (CGVS, p. 8, 10). Tevens bent u zeer leergierig, herhaaldelijk stelde u in België de taal te willen leren en te willen studeren (CGVS, p. 7, 9). Deze vaardigheden en kracht zullen u bij terugkeer naar Griekenland ten zeerste van pas komen. Bovendien

verblijft u man legaal in België en kan u ook op hem rekenen voor de nodige ondersteuning. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

3. Financiële middelen

Uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder uw reis van Gaza naar Griekenland financierde en dat uw ouders u financieel steunden tijdens uw verblijf in Griekenland (CGVS, p. 6, 8). Na het verkrijgen van internationale bescherming in Griekenland deed u geen enkele moeite om werk te vinden. U sprak niet of nauwelijks de Griekse taal en u was sowieso niet van plan om in Griekenland te blijven (CGVS, p. 9). Uit uw verklaringen blijkt op geen enkele wijze dat u in Griekenland in de onmogelijkheid verkeerde om werk te vinden, noch dat u bij terugkeer naar Griekenland niet de mogelijkheid zal hebben om te werken. Tevens heeft u geen pogingen ondernomen om financiële bijstand van de Griekse overheid te verkrijgen, omdat u van "de gewone mensen die daar wonen" te horen kreeg dat er geen financiële hulp is (CGVS, p. 9). U toont daarmee niet aan alle middelen die u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toekomen te hebben uitgeput, waardoor u niet buiten uw wil om genoodzaakt was om financiële steun van uw ouders te ontvangen.

U maakte dus niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Griekenland geen werk zou kunnen vinden en uzelf zou kunnen onderhouden. Tevens verdient opmerking dat uw man als begunstigde van internationale bescherming in België verblijft en u eventueel op hem kunt rekenen voor (financiële) steun.

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASML, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). U heeft bewust geen verdere stappen ondernomen om uw AFM te verkrijgen, omdat het niet uw intentie was om in Griekenland te blijven (CGVS, p. 9).

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t.

4. Woonomstandigheden

Uit uw verklaringen blijkt dat zonder al te veel moeite via een vrouw in het opvangcentrum in Mytilini terecht kon in de woning van een Pakistaanse man in Athene (CGVS, p. 8). Enkele dagen na ontvangst van uw beschermingsstatus verliet u het opvangcentrum en trokken jullie naar de woning in Athene. Daar verbleef u drie maanden zonder dat u ervoor diende te betalen (CGVS, p. 8). U ondernam geen pogingen om een vaste verblijfplaats te vinden in Griekenland, omdat u niet de intentie had om zich in Griekenland te vestigen (CGVS, p. 9). Hieruit moet worden geconcludeerd dat u na het verkrijgen van uw status in Griekenland niet in zware materiële deprivatie verkeerde. Evenmin toonde u in concreto aan bij terugkeer naar Griekenland niet in staat te zullen zijn om woonruimte te bekomen.

5. Toegang tot medische zorg

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u nood heeft aan medische zorg. Volledigheidshalve wijst het Commissariaat-generaal erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights ,gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP_.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. U heeft bewust geen verdere stappen ondernomen om uw AMKA te verkrijgen, omdat het niet uw intentie was om in Griekenland te blijven (CGVS, p. 9).

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst.

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospita/ or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospita/ where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece - Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece - Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare> ; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Verlies documenten

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, bent kwijtgeraakt (CGVS, p. 3).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u niet meer over deze documenten zou beschikken. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

Echter, zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw verklaring dat u niet langer over uw Grieks vluchtelingenpaspoort en de verblijfsvergunning (ADET) beschikt, dan nog dient het volgende opgemerkt te worden.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke

moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op <https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA BIP Report EN.pdf>).

Tevens blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigen van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Dochter in België

In zoverre u aanhaalde niet naar Griekenland terug te kunnen keren omdat uw dochter en man in België verblijven (CGVS, p. 7), moet worden vastgesteld dat zowel uw man als dochter een verblijfstitel hebben in België. Uw man, H.J.F.A. (CGVS: [...]) verkreeg op 21 december 2023 in België de vluchtelingenstatus. Jullie dochter, S.A., heeft in België een geldige verblijfstitel tot 12 juni 2028 (zie document 7, groene map). Hun verblijfsrecht in België ondermijnt uw status in Griekenland niet en maakt niet dat uw rechten als statushouder in Griekenland niet gerespecteerd worden. Indien u uw verblijf in België als de moeder van S. wilt legaliseren, dient u zich hiervoor te wenden tot de geëigende procedure.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, S 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige documenten die u hebt voorgelegd zijn niet bij machte bovenstaande conclusie om te buigen. Zo zijn uw Palestijnse paspoort en identiteitskaart indicaties van uw identiteit en herkomst uit Gaza, hetgeen in casu niet wordt betwist.

Uw huwelijksakte, het attest van gezinssamenstelling en de geboorteakte van uw dochter ondersteunen uw verklaringen omtrent uw gezinsleven in België, hetgeen niet wordt betwist. De voorgelegde oranjekaart toont aan dat u in België mag werken, wat los staat van uw voorgehouden levensomstandigheden in Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, 5 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst aangezien u internationale bescherming geniet in Griekenland."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoekster beroept zich op de navolgende schendingen:

"Schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna : het Handvest) en met artikels 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna : de Procedurerichtlijn).

Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4 , 48/7, 48/9 § 4, van de wet van 15.12.1980. en 57/6 § 3, eerste lid 3° van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling; .

Schending van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet.

Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht , principes van machtoverschrijding ;

Schending van artikel 3 van de Conventie van de Mens getekend te Rome op 04.11.1950; (EVRM)

Schending van artikel 4 Van de Charte;".

Verzoekster geeft een korte theoretische toelichting inzake de motiverings- en zorgvuldigheidsplicht.

Inzake het gebrek aan bijzondere procedurele noden, benadrukt verzoekster te hebben vermeld dat zij psychologisch slecht was en gestrest omwille van de situatie. Verzoekster benadrukt dat zij wel degelijk elementen heeft bekend gemaakt die wijzen op psychologische problemen. Verzoekster betoogt als volgt:

"De verzoekende partij vertoont psychische stoornissen naar aanleiding van haar parcours en hans voornamelijk omwille van de oorlog in GAZA,

Haar psychische problematiek is nochtans degelijk aanwezig : haar gedachten zijn constant bij haar gezin in Gaza die in een hel leven , bij de duizenden doden vanwege de oorlog, de vernieling van haar land en ras... de splitsing van haar gezin...EN HAAR WANHOOP HEN NIET BETER TE KUNNEN HELPEN;

Zij heeft heel bescheiden gewezen naar de moeilijke situatie in Gaza, , de moeilijke levensomstandigheden, haar stress, haar vrees en trauma , -, haar bekommernis voor haar achtergebleven gezin in GAZA, de vernieling van haar woonst en regio, haar vrees voor haar gezin , de bombardementen enz

*.
Dat heeft zij uiteraard niet uitgebreid kunnen weergeven, in een heel kort interview, op enkele pagina's neergeschreven en waarvan de helft besteden werd aan algemeenheden, in het kader van een heel gericht onderzoek, waarbij van meet af aan gesteld werd dat het onderhoud Gaza niet zou betreffen, hetgeen de facto een heel groot deel van de "gevoelige onderwerpen" uitsloot di voor depressie zorgen....*

De verzoekende partij kan hieromtrent haar gevoelens niet uiten , zij kan geen woorden klevan op die realiteit ...omdat de gruwelijkheid van die realiteit geen woorden meer heeft, tenzij genocide.

[...]

Dat in dit verband naar de bijzondere kwetsbaarheid van de verzoekende partij dient te worden gewezen.

Als vrouw en als alleenstande vrouw indien zij naar Griekenland moest terugkeren.

Als moslima en Palestijnse die niet welkom is in Griekenland.

Dat de verzoekende partij elementen aangeven heeft waaruit duidelijk een gestoorde geestestoestand kan worden afgeleid, te wijten aan de dramatische gebeurtenissen die de verzoekende partij beleefd heeft en blijft beleven, hetgeen de trauma blijft voeden en het haast onverdraaglijk maakt.

[...]"

Verder stelt zij dat de verstoorde geestestoestand van de Palestijnen uit Gaza in casu niet kan worden betwist gelet op de lopende oorlog in Gaza en de gekende gruwelijkheden die aldaar plaatsvinden en openbaar bekend zijn. Verzoekster wijst op haar kwetsbaar profiel en stelt dat haar fysieke, mentale en psychologische toestand een heel bijzondere impact heeft op de graad van zelfredzaamheid in geval van terugkeer naar Griekenland. Verzoekster meent dat met haar socio-economische toestand en haar geestestoestand dient rekening te worden gehouden bij terugkeer.

Verzoekster wijst erop dat zij Griekenland verlaten heeft in het bezit van een ADET en paspoort had, maar dat zij nooit over een officieel adres heeft beschikt. Ze stelt dat ze haar ADET en paspoort in het station Brussel-Noord verloren is. Daarnaast stelt verzoekster dat ze noch een AMKA, noch een AFM had. Zij wijst erop dat zij geen effectief verblijf heeft in Griekenland en verwijst naar landeninformatie inzake de

administratieve procedures in Griekenland (onder andere voor het verkrijgen van een AFM en AMKA). Verzoekster benadrukt dat het hernieuwen van "papierdocumenten" minstens 4 maanden in beslag kan nemen en dat verzoekster gedurende deze periode geen toegang zal hebben tot werk en zorg. Verzoekster wijst op algemene landeninformatie inzake de erbarmelijke, vernederende opvangvoorwaarden voor zowel asielzoekers als begunstigden van internationale bescherming.

Verzoekster betoogt dat de motivering van het CGVS haar problematiek op generlei wijze beantwoordt:

"Dat het niet aanneembaar is dat het CGVS er zich toe beperkt te stellen dat de verzoekende partij ZICH IN HET VERLEDEN HEEFT KUNNEN BEHELPEN OM IN HAAR DAGELIJKSE BEHOEFTE TE VOORZIEN EN DAT ZIJ GEEN VOLDOENDE MOEITE GEDAAN HEEFT OM AAN DOCUMENTEN TE GERAKEN OF OM TE WETEN HETGEEN ZIJ MET DIE DOCUMENTEN KON DOEN , zonder echter een onderzoek te leiden nopens de mogelijkheden op de dag van vandaag, gelet op de verstrengde regels in Griekenland; het toenemende racisme, de verslechterde fysieke en psychische toestand van de verzoekende partij ,om EFFECTIEF TOT EEN WONING, EEN WERK , DE ZORG TE GERAKEN .

Het CGVS stelt ten onrechte dat zowel in Gaza als in Griekenland de verzoekende partij steeds gewerkt heeft en trekt er het besluit van dat zij zelfredzaam is en concreet haar plan heeft kunnen trekken in moeilijke omstandigheden zodat er , ondervestaan-, geen reden bestaat om te denken dat zij zo niet voort zal kunnen doen.

Dat de situatie in GAZA en Griekenland helemaal niet te vergelijken zijn ondanks het feit dat zij gelijkaardige punten hebben.

Dat er in Griekenland geen werkgelegenheid bestaat voor iedereen en dat het aantal migranten en BIP's in Griekenland heel hoog is ten aanzien van hetgeen het land bieden kan, al was er een politieke wil een oplossing te zoeken naar het probleem, hetgeen de verzoekende partij in casu ten stelligste betwist.

Mits uitbating, nl een heel lage loon voor een heel hoog aantal uren werk, kan eventueel nog een werk gevonden worden tijdens het hoge seizoen, maar dat werk kunnen volhouden is gewoonweg niet haalbaar..

De verzoekende partij HEEFT IN CASU NIET GEWERKT EN HAD GELD ONTVANGEN VAN HAA

De informatie van het CGVS verstrekt heel weinig informatie nopens het vrouwenwerk in Griekenland dat de verzoekende partij concreet zou kunnen verrichten. .

Het CGVS heeft hiermee helemaal geen rekening gehouden...

Verder dient te worden vastgesteld dat het CGVS het nagaan door Griekenland van haar verplichtingen dient te toetsen , niet het financieel vermogen van verenigingen, naasten of vrienden die zelf in precaire toestand verkeren.

Indien tijdelijke hulp af en toe mogelijk is, al dan niet onder vorm van een schenking of een lening, is het zo dat die materiële steun niet op regelmatige basis kan worden ingesteld omdat het materieel niet haalbaar is.

Dat in het CGVS nergens de concrete realiteit van Griekenland toetst , hetzij dat er geen daadwerkelijk uitzendingsbureau bestaat omdat er geen werk aan te bieden is...hetzij heel tijdelijk en meestal seizoengelinkt.

In Griekenland bestaat er geen mogelijkheid tot overgang naar EEN DEFINITIEVE autonomie en het CGVS blijft in gebreke het tegendeel te bewijzen, het brengt geen informatie die naar het tegendeel zou wijzen.

Dat "levensongevallen" als een ziekte, een depressie onmiddellijk en voor lang gesanctioneerd worden, zonder mogelijkheid om te worden geholpen.

Dat is ook het geval voor Grieken, maar die kunnen terugvallen op een netwerk, meestal familie die hulp en steun zal verlenen.

Dat is niet het geval van de verzoekende partij die absoluut geen familie heeft in Griekenland."

Verzoekster verwijst naar landeninformatie inzake werkloosheid in Griekenland, die ook Grieken treft, maar vluchtelingen totaal uitsluit van het maatschappelijk leven. Verzoekster stelt dat zij in Griekenland geen sociale steun mocht trekken en dat Griekenland geen effectieve steun biedt aan internationaal beschermden. Verzoekster verwijst uitgebreid naar landeninformatie inzake de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Verzoekster herneemt meerdere malen dat zij geen effectief en actueel verblijfsadres heeft in Griekenland.

Vervolgens gaat verzoekster in op de inbreuken van Griekenland ten opzichte van het internationaal en Europees recht, geeft zij een chronologisch overzicht en verwijst zij naar algemene landeninformatie dienaangaande. Zij benadrukt dat het beginsel van non-refoulement door Griekenland niet wordt nagegaan.

Verzoekster stelt:

"In casu vreest de verzoekende partij te worden uitgewezen, zij voelt zich in Griekenland helemaal niet veilig. Deze vrees ontwikkelt zij ook voornamelijk in het kader van haar psychische problematiek die op elk moment kan instorten

Een problematiek die het CGVS eveneens negeert en minstens kleineert...daar waar de negatieve evolutie van haar mentale toestand rechtstreeks evenredig is met de steeds slechtere toestand in Gaza, een toestand waarvoor alle superlatieven reeds uitgeput zijn.

De gedachte dat zij opgebeld wordt om te melden dat haar gezin omgekomen is omwille van de bombardementen, van de honger of wegens een gebrek aan zorg is constant aanwezig en vergezelt haar dag en nacht, obsessieel.

Zij kan geen slaap meer vinden en dat heeft uiteraard een impact op haar dagelijkse leven.

Zij is sowieso minder performant.

Dat in de gegeven context van Griekenland, waar informeel werk reeds de regel is en in de context van een aanbod dat de vraag overtreft, er geen plaats bestaat voor minder validen.

Het fenomeen wordt nog bevordert door het feit dat Griekenland een transitzone blijft, met als gevolg dat de werkgevers steeds mensen gaan vinden die voor niets willen gaan werken, zonder enige nakoming van de wetgevingen ivm veiligheid en sociale minimumvoorwaarden;”.

Verzoekster betoogt dat Griekenland het interstatelijk vertrouwensbeginsel niet naleeft en houdt een op algemene landeninformatie gesteund betoog dienaangaande. Zij benadrukt dat er systematische discriminatie is en verwijst naar rechtspraak en rapporten. Zij verwijst opnieuw naar haar kwetsbaar profiel en haalt aan dat zij daarnaast een “zwakke been” heeft dat haar ernstig beperkt en hindert. Verzoekster wijst andermaal naar landeninformatie inzake de administratieve moeilijkheden voor statushouders in Griekenland en de socio-economische omstandigheden waarmee zij geconfronteerd worden, alsook naar landeninformatie inzake racisme, racistisch geweld en discriminatie ten aanzien van statushouders. Verzoekster stelt dat zij slachtoffer was van racisme in Griekenland en laat het volgende gelden:

“De verzoekende partij was als Palestijnse vrouw en Moslima het slachtoffer van racisme in Griekenland. Er werd haar duidelijk gemaakt dat zij niet welkom was.

Dat het CGVS ten onrechte het heersende racisme probeert te minimaliseren of te ontkennen door een racistische veralgemeende houding te herleiden tot onwetendheid, tijdelijke spanningen of overlast, kortom een houding die niet met racisme te maken zou hebben.

Dat deze stelling echter volledig door alle verslagen tegengesproken worden, die eensluidend het racisme en een gewelddadige aanpak van de Griekse politie aanklagen, op grond van duizenden eensluidende getuigenissen, foto, video’s enz;

Dat het RSA verslag verschenen op 07.04.2025 naar een verergerde toestand in Griekenland wijst, op alle gebieden.

[...]”.

Verzoekster verwijst naar landeninformatie inzake de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (gebrekkige toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, steun, etc.).

Verzoekster benadrukt andermaal de aanwezigheid van haar psychische problematiek:

“Zij heeft een EEN PSYCHISCHE problematiek die negatief evolueert ten aanzien van de negatieve evolutie van de situatie in Gaza en meer bepaald nog in KHAN YOUNES waar haar gezin TOT NOG KORT VERBLEEF en het absolute gebrek aan enige vooruitzicht van vrede...”

Zij is van mening “dat, bij gebreke aan bewijs dat zijn status up-to-date is, dat het mogelijk is om in Griekenland verblijfsdocumenten te verkrijgen, toegang te hebben tot huisvesting, werk en gezondheidszorg, zowel medische als psychologische, het risico bestaat dat hij in een situatie terechtkomt die in strijd is met artikel 3 EVRM omdat de Griekse autoriteiten hem geen effectieve bescherming kunnen bieden”.

Verzoekster wijst erop dat zij Palestijn en niet bij UNRWA geregistreerd is. Zij wijst op de situatie in Gaza en citeert uit rapporten, landeninformatie en rechtspraak dienaangaande. Verzoekster wijst er andermaal op dat zij psychisch sterk lijdt onder de aanhoudende oorlog in de Gazastrook, die gevolgen heeft voor haar familieleden. Zij verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en rapporten.

Verzoekster concludeert dat haar in de eerste plaats de vluchtelingenstatus moet worden verleend en subsidiair dat haar subsidiaire bescherming moet worden verleend, gelet op de algemene situatie in haar land van herkomst.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

“3. CERD-rapport van 24.12.24 OPENBAAR BESCHIKBAAR OP [URL]

4. Recognised Refugees 2025, march 2025, access to documents and socio-economic rights pro asyl OPENBAAR BESCHIKBAAR OP [URL]

5. Ministerie van Buitenlandse zaken Nederland, Verslag feitenonderzoek naar Statushouders in Griekenland, 3 september 2024, OPENBAAR BESCHIKBAAR OP [URL]

6. AIDA_GR_2024-UPDATESEPTEMBER2025GREECE Ink te consulteren op [URL] waaruit global kan worden gesteld dat de toestand van terugkeerders naar Griekenland thans nog sterker is dan de toestand van nieuwe aankomelingen in GRIEKENLAND...”.

2.3. Op 17 maart 2026 brengt verweerder een aanvullende nota bij. Deze bevat de “*Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS*”, alsook een hoeveelheid landeninformatie die via URL wordt bijgebracht. Deze nota bevat verder verwijzingen via URL naar rechtspraak uit Duitsland en Zwitserland.

2.5. Op 27 maart 2026 legt verzoekster een “*aanvullende nota/pleitnota*” neer, waarin zij een uiteenzetting nopens de AMKA problematiek geeft en waarbij zij - blijkens de inventaris van deze nota - volgende stukken voegt:

“1. *Vertaling naar het Nederlands van stuk 1 van het cgvs nota AMKA 16.01.26.*

2. *Inhoudstafel van het oorspronkelijk verzoekschrift*

3. *Voorwoord en vertaling naar het Nederlands van de in het verzoekschrift ingelaste artikels*

4. *Samenvatting van de meest relevante passages Uit het oorspronkelijk verzoekschrift*”.

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoeksters verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt:

“*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: “*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.*” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoekster geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat zij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoekster internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Verzoekster verkreeg in Griekenland de vluchtelingenstatus op 29 oktober 2023 en werd er in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waaronder de Griekse verblijfsvergunning (ADET). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters verblijfsvergunning geldig is tot 28 oktober 2026 en haar Grieks reisdocument tot 26 december 2028 (administratief dossier, Eurodac Marked Record van 1 augustus 2024 en Eurodac Search Result van 31 juli 2024; administratief dossier, groene map documenten, Griekse verblijfsvergunning en reispaspoort).

Er zijn geen ernstige indicaties dat verzoekster thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Zij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat verzoekster geen actueel en effectief verblijfsadres heeft in Griekenland kan immers niet worden afgeleid dat verzoekster niet langer over internationale bescherming in Griekenland beschikt. Indien zij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan haar beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoekster toe om dit op afdoende wijze aan te tonen.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoekster geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoeksters beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoekster, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, haar zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek haarzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat zij bij terugzending naar de lidstaat die haar reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens haar bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

6. Verzoekster betoogt in essentie dat zij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

7. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van *“objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten”* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, haar zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening EU 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de overvloedig verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

8. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen*

waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling” (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoeksters concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoekster en haar kind, aan haar individueel profiel en haar vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in haar eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoekster toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoekster in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan haar specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die haar reeds internationale bescherming heeft verleend, haar zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

9.1. Op 29 oktober 2023 werd verzoekster erkend als vluchteling in Griekenland. Verzoeksters echtgenoot, H.J.F.A., verkreeg op 21 december 2023 de vluchtelingenstatus in België.

Verzoekster en haar echtgenoot kregen in België een dochter S.A. op 3 december 2024 (administratief dossier, groene map, geboorteakte S.A. en attest gezinssamenstelling).

Verzoeksters dochter heeft een verblijfstitel in België, geldig tot 12 juni 2028 (administratief dossier, groene map, verblijfstitel S.A.).

S.A. heeft nooit in Griekenland verbleven en heeft *prima facie* geen verblijfstitel in Griekenland.

Verzoeksters echtgenoot heeft *prima facie* evenmin een status of verblijfstitel in Griekenland.

9.2. Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).

Artikel 24, § 2 van het Handvest bepaalt het volgende:

“2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.”

Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 15 van de Verordening EU 2024/1347.

Artikel 20(5) van de Verordening EU 2024/1347 stelt:

“Bij de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, plaatsen de bevoegde autoriteiten het belang van het kind voorop.”

Overweging 15 van de Verordening EU 2024/1347 luidt als volgt:

“Bij de toepassing van deze verordening moet het belang van het kind voorop staan, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. In het kader van de beoordeling van het belang van het kind moeten de autoriteiten van de lidstaten met name terdege rekening houden met het beginsel van eenheid van gezin en met het welzijn en de sociale ontwikkeling, de taalvaardigheden, de veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, naar behoren rekening houdend met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige.”

Bijgevolg dient het belang van het kind bij de toepassing van de Verordening EU 2024/1347 voorop te staan.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 15 van de Verordening EU 2024/1347 betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

9.3. De bestreden beslissing motiveert inzake verzoeksters dochter als volgt:

“Dochter in België

In zoverre u aanhaalde niet naar Griekenland terug te kunnen keren omdat uw dochter en man in België verblijven (CGVS, p. 7), moet worden vastgesteld dat zowel uw man als dochter een verblijfstitel hebben in België. Uw man, H.J.F.A. (CGVS: [...]) verkreeg op 21 december 2023 in België de vluchtelingenstatus. Jullie dochter, S.A., heeft in België een geldige verblijfstitel tot 12 juni 2028 (zie document 7, groene map). Hun verblijfsrecht in België ondermijnt uw status in Griekenland niet en maakt niet dat uw rechten als statushouder in Griekenland niet gerespecteerd worden. Indien u uw verblijf in België als de moeder van S. wilt legaliseren, dient u zich hiervoor te wenden tot de geëigende procedure.”

Uit de bestreden beslissing blijkt evenwel niet dat de situatie van verzoeksters dochter S. bij terugkeer naar Griekenland afdoende werd onderzocht. Er blijkt niet dat rekening werd gehouden met de feiten eigen aan de situatie van verzoeksters dochter S., waaronder het gegeven dat zij in België geboren is en hier een verblijfstitel heeft en geen bescherming of verblijfstitel heeft in Griekenland.

Bovendien heeft verzoeksters echtgenoot, die in België de vluchtelingenstatus kreeg toegekend, *prima facie* evenmin een internationale beschermingsstatus of verblijfstitel in Griekenland. De bestreden beslissing stelt omtrent verzoeksters man het volgende:

“Bovendien verblijft u man legaal in België en kan u ook op hem rekenen voor de nodige ondersteuning. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

[...]

Tevens verdient opmerking dat uw man als begunstigde van internationale bescherming in België verblijft en u eventueel op hem kunt rekenen voor (financiële) steun.

[...]”.

Ter terechtzitting wijst verzoeksters advocaat op de specifieke situatie van verzoekster als alleenstaande vrouw met een kind bij terugkeer naar Griekenland.

Verweerder was niet aanwezig ter zitting.

Gelet op het feit dat verzoekster een gezin vormt met haar echtgenoot en haar minderjarig kind S., die geen internationale beschermingsstatus noch een verblijfstitel hebben in Griekenland, en dat bij de beoordeling van het onderhavig verzoek om internationale bescherming van verzoekster geen rekening werd gehouden met de concrete gezinssituatie - in het bijzonder met de situatie van verzoeksters minderjarig kind S. in functie van het gegeven dat S. geen internationale bescherming of verblijfstitel heeft in Griekenland - acht de Raad een verder en gedegen onderzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen aangewezen.

10. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet over de nodige onderzoeksbevoegdheid beschikt, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 oktober 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS